

عنوان مقاله:

اجرای احکام مدنی بین دولت ایران و الجزایر

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق، علوم سیاسی، سیاست اسلامی و فقه اسلامی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

حمیدرضا امنیان - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، واحد دامغان، دانشگاه پیام نور، دامغان، ایران

خلاصه مقاله:

تحول و رشد زندگی اجتماعی انسان ها موجب پیشرفت روابط اقتصادی، سیاسی و فرهنگی جوامع بشری و افزایش روابط بین المللی شده است. به تبع گسترش روابط اقتصادی، میزان اختلافات و دعاوی بین اشخاص حقیقی یا حقوقی در روابط داخلی و بین المللی افزایش یافته است. انگیزه اصلی افراد از طی کردن مراحل دادرسی برای حل دعاوی و صدور رای، رسیدن محکوم له به حقوق خود است. آرای که از محاکم صادر می شود شامل قرار و احکام است که در حقوق داخلی کشورها یا لحاظ قوانین خود قابل اجرا هستند ولی تنها احکام صادره از محاکم خارجی که قاطع دعوی بوده و فصل خصومت می کنند در کشور دیگر قابلیت اجرا دارند. احکام که از مراجع قضایی کشور بیگانه صادر می شوند شامل احکام مدنی، کیفری، اسناد رسمی لازم الاجرا و آرای داوری خارجی هستند. اجرای احکام خارجی بر خلاف اصل حاکمیت ملی قلمرو کشوری است که محکوم له از مراجع قضایی آن کشور درخواست شناسایی و اجرای حکم خارجی را تقاضا کرده است. کشورها برای شناسایی و اجرای احکام خارجی از نظام های حقوقی مختلفی تبعیت می کنند. شناسایی و اجرای احکام خارجی مدنی در کشورها به بر اساس اینکه کشور مجری حکم خارجی پیرو کدام نظام از جمله نظام رومی - ژرمنی یا کامن لا و سیستم های حقوقی باشد، پذیرفته شده است.

کلمات کلیدی:

معاهدات بین المللی، اجرای احکام، محاکم خارجی، موافقتنامه، اسناد لازم الاجرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2068416>

